

Westerse missies en ‘vredesoperaties’ zaaiden dood en verderf. Het is tijd verantwoording af te leggen.

Column Sahar Noor in het Nederlands Dagblad van 17 november 2023

Nederlandse bijdragen aan internationale missies en ‘vredesoperaties’ nu en in het verleden maken ons medeplichtig aan het schenden van mensenrechten. In Afghanistan, Irak, Syrië en nu in Gaza. Dat is ongeacht onze intenties en de vorm van de operatie (onder de vlag van de Verenigde Naties of de NAVO). Door onze inmenging is de situatie er voor de mensen daar niet beter op geworden.

De gedachte dat wanneer we de boel elders veiligstellen, we ook onszelf veiligstellen, werkt niet. De geschiedenis leert dat je nooit uit eigen belangen moet interveniëren. Want laten we eerlijk zijn, wat hebben al die interventies de mensen ter plaatse echt opgeleverd behalve dood, verderf, armoede en politieke instabiliteit?

Vlak na de terreuraanslagen van 9/11 vielen Amerikaanse troepen Afghanistan binnen. Osama bin Laden, de leider van Al Qaida, dat de aanslagen had gepleegd, moest worden gepakt. De regerende Taliban, die Bin Laden ruimte hadden geboden, afgezet. Dat laatste gebeurde snel. Iedereen dacht: de vrouwen hoeven geen boerka meer te dragen en dus is het land bevrijd! Dat is een typisch westerse gedachte die het vrouwelijke lichaam als een politieke speelbal ziet, een soort verkapte graadmeter voor zogenaamde moderniteit en vrijheid.

Maar het liep anders in Afghanistan. Na de installatie van een marionettenregering werd het land instabiel. Corruptie vierde hoogtij, vele aanslagen en veel nieuw geweld volgde. Waren de Taliban eerst verdreven, in 2021 kwamen ze terug aan de macht nadat de NAVO-troepen waren vertrokken. Momenteel vindt er volgens de VN de grootste humanitaire crisis plaats. Vrouwen zijn er verbannen uit het publieke domein, kinderen sterven dagelijks aan ondervoeding, 84 procent van de bevolking heeft geen geld voor eten. Vergeet niet dat Nederland een militaire bijdrage leverde, dat wij er zij-aan-zij met de Amerikaanse troepen vchten om ‘democratie’ te brengen.

Twee jaar na Afghanistan werd wegens het bezit van ‘massavernietigingswapens’ Irak binnengevallen. De intenties waren wederom: de Irakezen ‘verlossen’ van hun leider Saddam Hoessein en het ‘brengen van democratie’. Massavernietigingswapens bleken er niet te zijn. Na het afzetten van Hoessein volgde een periode van politieke instabiliteit, armoede en aanslagen. Was er eerst een Saddam, nu waren er wel dertig. In 2011 verlieten de Amerikanen Irak, zo ontstond een voedingsbodem voor het ontstaan van terreurbeweging ISIS. Die riep in 2014 het kalifaat uit.

De Amerikaanse Brown University kwam in mei dit jaar met een schokkend rapport. Over het aantal doden ten gevolge van alle door de VS (en bondgenoten) gevoerde oorlogen na 9/11, in Afghanistan, Pakistan, Irak, Syrië, Libië, Somalië en Jemen. De onderzoekers keken ook naar het indirecte aantal doden als gevolg ervan, zoals golven van geweld, honger, de verwoesting van openbare diensten en de verspreiding van ziekten. De eindconclusie: het totale dodental ligt in deze oorlogsgebieden tussen minimaal 4,5 en 4,7 miljoen.

De VS en zijn bondgenoten hebben nog altijd geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor hun grove schendingen van het internationaal humanitair recht aanvaard. Sterker nog, zij en wij blijven ermee doorgaan. We sturen militaire onderdelen naar Israël, waarmee Palestijnse kinderen, vrouwen en onschuldige mannen worden gedood.

Het is onze regering die steun geeft aan zulke interventies. Besef daarom goed op wie je woensdag 22 november stemt. Onze stem heeft invloed op de levens van miljoenen mensen wereldwijd.